

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 22 december 2010

Nr 1140—1149

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1140	Lag om ändring av jordlegolagen	3773
1141	Lag om upphävande av 25 kap. 1 b § 4 mom. i ärvdabalken	3778
1142	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	3779
1143	Lag om ändring av 35 och 37 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner	3781
1144	Lag om ändring av 21 § i barnbidragslagen	3782
1145	Lag om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn	3783
1146	Statsrådets förordning om storleken på den avgift som ska betalas vid tillverkning och import av oinspelade ljud- och bildband och andra inspelningsmedier år 2011	3784
1147	Statsrådets förordning om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor	3785
1148	Statsrådets förordning om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän ...	3787
1149	Arbets- och näringsministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer av Centralen för turistfrämjande	3788

Nr 1140

Lag

om ändring av jordlegolagen

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i jordlegolagen (258/1966) 51 § 2 mom. samt 60, 69, 74 och 79—83 §,
ändras 4 § 1 mom., 19, 21, 23, 24 och 54 §, 57 § 1 mom., 71, 78 och 84 § samt
fogas till lagen en ny 20 § i stället för den 20 § som upphävts genom lag 1578/1992 samt nya
20 a—20 d och 23 a § som följer:

4 §

Ett legoavtal får hävas och ett tidsbestämt legoavtal sägas upp endast på grunder som anges i denna lag. Ett avtalsvillkor som strider mot detta är ogiltigt, utom i legoavtal som avses i 4 och 5 kap. Ogiltigt är också en bestämmelse i avtalet om att inskrivning av en legorätt inte får sökas, att ett tomtlegoavtal

inte får registreras eller att legotagaren inte får kvitta en legoavgift med en motfordran.

19 §

Legogivaren har rätt att häva ett legoavtal, om legotagarens egendom avträds till konkurs och konkursboet inte inom en av legogi-

RP 145/2010
LaUB 26/2010
RSv 218/2010

157—2010

varen utsatt tid om minst en månad meddelar att boet åtar sig ansvaret för de förpliktelser som följer av legoavtalet efter det att konkursen har börjat. Om legorätten inte får överlåtas till någon annan utan legogivarens tillstånd, förutsätter legogivarens hävningsrätt dessutom att legotagaren inte inom nämnda utsatta tid ställt säkerhet för fullgörande av förpliktelserna. Om legotagaren ställer säkerheten senare än vad som föreskrivs i detta moment men före delfäende av meddelandet om hävning, har legogivaren dock inte rätt att häva legoavtalet.

Ett avträdande av legotagarens egendom till konkurs hindrar inte att legoavtalet sägs upp eller hävs på någon annan i denna lag angiven grund. Sedan konkursen börjat har legogivaren emellertid inte rätt att häva avtalet av den anledningen att det finns lega som är obetald för tiden före konkursens början.

Om konkursboet använder legoområdet, ansvarar boet under den tiden för uppfyllande av förpliktelserna enligt legoavtalet, trots att det inte åtagit sig att svara för dem.

När ett legoavtal hävs på den grund som nämns i 1 mom. har legogivaren rätt att få ersättning för den skada som vållats honom.

20 §

Legotagaren har rätt att häva ett legoavtal, om

1) legogivaren inte överlåter legoområdet till legotagaren vid avtalad tidpunkt,

2) ett myndighetsbeslut eller en myndighetsföreskrift som gällde när avtalet ingicks, förhindrar eller försvårar användningen av legoområdet för det syfte som anges i avtalet och legogivaren inte har underrättat legotagaren om beslutet eller föreskriften som legotagaren inte heller annars haft kännedom om,

3) legoområdet vid överlåtelsepunkten inte är i det skick som avtalats,

4) legoområdet, om inget har avtalats om dess skick, vid överlåtelsepunkten inte är i ett sådant skick som legotagaren med beaktande av legoområdets användningsändamål, avtalsvillkoren och övriga förhållanden skäligen kan kräva, eller

5) legogivaren underlåter att sätta eller hålla legoområdet i ett visst skick trots en utfästelse om detta.

För att legotagaren ska ha rätt att häva legoavtalet i de fall som avses i 1 mom. 3—5 punkten krävs det dessutom att legotagaren har uppmanat legogivaren att avhjälpa bristen inom skäligen tid och legogivaren har underlåtit att göra detta, eller att bristen inte kan avhjälpas. Om legogivaren inte avhjälpas bristen inom utsatt tid, får legotagaren i stället för att häva legoavtalet avhjälpa bristen på legogivarens bekostnad. Legotagaren får dock inte göra detta, om bristen beror på att den byggnad som finns på legoområdet är halvfärdig eller en myndighet har förbjudit användningen av legoområdet eller egendom som hör till legoområdet. Legotagaren ska se till att de kostnader som avhjälpandet av bristen orsakar legogivaren förblir skäligen.

För att legotagaren ska ha rätt att häva legoavtalet krävs det dessutom att den omständighet som ligger till grund för hävningen är av väsentlig betydelse för legotagaren med beaktande av föremålet för legoavtalet, legoområdets användningsändamål, den överenskomna giltighetstiden för avtalet och övriga förhållanden.

Legotagarens rätt att häva legoavtalet förfaller, om legogivarens försummelse rättas eller en brist som gäller legoområdet avhjälpas innan legotagaren häver legoavtalet på en i 1 mom. avsedd grund. Legotagarens rätt att häva legoavtalet förfaller också, om legotagaren inte häver legoavtalet inom skäligen tid från det att han fick kännedom om det beslut eller den föreskrift som avses i 1 mom. 2 punkten eller från det att den i 2 mom. angivna tiden löpte ut.

20 a §

Legoförhållandet upphör omedelbart när legotagaren häver legoavtalet.

20 b §

Legotagaren har rätt att få befrielse från betalning av lega eller skälig nedsättning av lega för den tid under vilken legoområdet inte kan användas eller användningen försvåras på grund av en sådan försummelse från legogivarens sida som avses i 20 § 1 mom. 1 punkten eller en sådan brist i legoområdet som avses i 2—5 punkten i nämnda moment. Om det är fråga om en brist i legoområdet,

får legotagaren dock inte den rätt som avses i detta moment förrän legogivaren får kännedom om bristen.

Om den försummelse eller brist som avses i 20 § 1 mom. beror på vårdslöshet från legogivarens sida, har legotagaren dessutom rätt att få ersättning av legogivaren för skada som vållats av försummelsen eller bristen.

När ett legoavtal hävs i enlighet med 20 § har legotagaren rätt att enligt de grunder som anges i denna lag av legogivaren få lösen och ersättning för sina förbättringar på legoområdet och legotagaren är skyldig att ersätta den skada som legotagaren vållat legoområdet under den tid som det varit i hans besittning.

20 c §

Om legotagaren är en fysisk person eller ett dödsbo och legotagaren inte utan legogivarens samtycke får överlåta legorätten till någon annan, kan domstolen på ansökan berättiga legotagaren att säga upp ett tidsbestämt legoavtal eller överlåta det till någon annan, om

1) legotagarens möjlighet att använda legoområdet för det syfte som anges i avtalet har upphört eller väsentligt försvårats på grund av sjukdom eller handikapp hos legotagaren eller en familjemedlem till denne eller av någon annan därmed jämförbar orsak, och

2) det vore uppenbart oskäligt för legotagaren att avtalet fortsätter till utgången av den avtalade tiden.

Legogivaren har rätt att få skälig ersättning av legotagaren för den skada som vållas legogivaren genom att avtalet upphör i förtid.

När legoavtalet sägs upp med stöd av 1 mom. är legogivaren inte skyldig att lösa in byggnader eller annan egendom på legoområdet. I fråga om ersättning för förbättringar som har utförts och skada som orsakats legoområdet gäller 20 b § 3 mom.

Legogivaren ska ges tillfälle att bli hörd i ett ärende som avses i denna paragraf.

20 d §

Ett avtalsvillkor som begränsar de rättigheter som legotagaren har enligt 19, 20, 20 a eller 20 c § är ogiltigt.

21 §

En legogivare kan häva ett legoavtal, dock inte ett tomtlegoavtal, om

1) legotagaren har överlåtit legorätten eller upplåtit legoområdet eller en del av det i någon annans besittning i strid med denna lag eller legoavtalet,

2) legotagaren har underlåtit att betala legoavgiften inom den tid som anges i lag eller i legoavtalet och inte efter uppmaning fullgjort sin betalningsskyldighet inom en för honom utsatt tid, som omfattar minst en månad, eller ställt godtagbar säkerhet inom samma tid, eller

3) legotagaren i väsentlig grad har åsidosatt skyldigheten att underhålla legoområdet och egendom som hör till legoområdet eller har använt legoområdet eller egendom som hör till legoområdet i strid med denna lag eller legoavtalet och inte efter uppmaning inom en för honom utsatt skälig tid rättat sin försummelse eller sitt förfarande.

Legogivarens rätt att häva legoavtalet förfaller, om legotagaren har rättat sin försummelse eller sitt lagstridiga eller avtalsstridiga förfarande innan legogivaren har hävt legoavtalet på en i 1 mom. avsedd grund.

Legogivarens rätt att häva legoavtalet förfaller också om legogivaren inte har hävt legoavtalet inom skälig tid efter att ha fått kännedom om den hävningsgrund som avses i 1 mom. 1 punkten eller från det att den i 2 eller 3 punkten angivna tiden löpte ut.

När ett legoavtal hävs på en i 1 mom. avsedd grund upphör legoförhållandet omedelbart och legogivaren har rätt att få ersättning av legotagaren för den skada som vållas legogivaren genom att legoförhållandet upphör i förtid.

23 §

När legogivaren säger upp ett legoavtal ska legotagaren lämnas ett skriftligt uppsägningsmeddelande där det nämns vid vilken tidpunkt legoförhållandet upphör. Vid uppsägning av ett tidsbestämt legoavtal ska dessutom grunden för uppsägningen nämnas i uppsägningsmeddelandet. Som uppsägningsmeddelande gäller också en stämning där det yrkas att legoförhållandet ska upphöra.

När legotagaren säger upp legoavtalet ska legogivaren ges ett skriftligt uppsägningsmeddelande. Uppsägningsmeddelandet kan också ges till den som legogivaren har gett i uppdrag att ta ut lega, dock inte till en pen-

ninginrättning. Vid uppsägning av ett tidsbestämt legoavtal ska grunden för uppsägningen nämnas i uppsägningsmeddelandet.

Uppsägning ska ske bevisligen. Uppsägningen har också skett på behörigt sätt, om det som gäller vid delgivning av stämning har iakttagits vid delgivningen av uppsägningen.

Om legotagaren inte är känd, får uppsägningsmeddelandet också delges legotagaren så att meddelandet publiceras i den officiella tidningen. Om det finns en byggnad på legoområdet, ska dessutom ett tillkännagivande om uppsägningen lämnas i byggnaden. Meddelandet anses ha kommit till legotagarens kännedom den dag då tidningen kommer ut.

Om uppsägningen inte har verkställts så som föreskrivs i denna paragraf, är uppsägningen utan verkan.

23 a §

En legogivare eller legotagare som vill utnyttja rätten enligt denna lag att häva legoavtalet ska lämna ett skriftligt hävningsmeddelande. I det ska nämnas hävningsgrunden och tidpunkten när legoförhållandet upphör, om avsikten är att legoförhållandet ska upphöra senare än vid den tidpunkt då hävningsmeddelandet delges. Som hävningsmeddelande gäller också en stämning där hävning av legoavtalet yrkas.

I fråga om hävning av legoavtal gäller i tillämpliga delar vad som i 23 § 3—5 mom. föreskrivs om uppsägning.

24 §

När ett legoavtal har sagts upp upphör legoförhållandet, om inte något annat har avtalats

1) tre månader från början av den kalendermånad som infaller närmast efter uppsägningen, om den avtalsenliga legotiden överstiger två år, och

2) två veckor från uppsägningen, om den avtalsenliga legotiden är två år eller mindre eller om avtalet gäller tills vidare.

54 §

Om det i legoavtalet har avtalats om omfattningen av legotagarens byggnadsskyldighet och om den tid inom vilken den ska fullgöras, men legotagaren inte inom utsatt

tid har fullgjort sin skyldighet, har legogivaren rätt att häva legoavtalet. Legogivaren har dock inte rätt att häva legoavtalet, om legotagarens försummelse är ringa.

Legogivarens rätt att häva legoavtalet förfaller, om legotagaren har rättat sin försummelse innan legogivaren har hävt legoavtalet på den grund som avses i 1 mom.

57 §

En bruksdel där det finns bostads- och ekonomibyggnader som behövs för att bedriva lantbruk kan för viss tid, högst 25 år, upplåtas på lega för att användas huvudsakligen för bedrivande av lantbruk. På lega för en sådan bebyggd bruksdel tillämpas förutom detta kapitel bestämmelserna i 1, 6 och 7 kap.

71 §

Jord där det inte finns bostads- och ekonomibyggnader som behövs för att bedriva lantbruk eller där byggnaderna är otillräckliga för detta ändamål, kan för viss tid, högst 20 år, upplåtas på lega för att användas huvudsakligen för bedrivande av lantbruk. I fråga om lega för sådan jord gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i detta kapitel.

78 §

Tvister som gäller legoavtal kan föras till domstol för medling på det sätt som föreskrivs i lagen om medling i tvistemål i allmänna domstolar (663/2005).

Bestämmelser om hur meningsskiljaktigheter som gäller avtal mellan konsument och näringsidkare förs till konsumenttvistenämnden för behandling finns i lagen om konsumenttvistenämnden (8/2007).

84 §

Det kan avtalas att tvistefrågor som beror på ett legoavtal ska avgöras av skiljemän på det sätt som föreskrivs i lagen om skiljeförfarande (967/1992).

Bestämmelser om bindande verkan för ett villkor om skiljeförfarande i ett avtal mellan en konsument och en näringsidkare finns i 12 kap. 1 d § i konsumentskyddslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2011.

På legoavtal som gäller när denna lag träder i kraft tillämpas i stället för bestämmelserna i 57 § 1 mom. och 71 § de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Om det

efter ikraftträdandet av denna lag avtalas om förlängning av legotiden för ett legoavtal som gällde vid ikraftträdandet, tillämpas dock denna lag i fråga om den längsta tid som legoförhållandet får fortgå.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 1141

L a g

om upphävande av 25 kap. 1 b § 4 mom. i ärvdabalken

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i ärvdabalken (40/1965) 25 kap. 1 b § 4 mom., sådant det lyder i lag 612/1989.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2011.

På sådana avtal om odlingsarrangemang som gällde när denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Om det efter ikraftträdandet av denna lag avtalas om förlängning av legotiden för ett avtal som gällde vid ikraftträdandet, tillämpas dock denna lag i fråga om den längsta tid som legoförhållandet får fortgå.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 1142

L a g**om ändring av sjukförsäkringslagen**

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 5 kap 8 § 1 mom., 7 kap. 1 § 1 mom., 11 kap. 1 § 1 och 2 mom. samt 7 §, av dem 5 kap. 8 § 1 mom. sådant det lyder i lag 802/2008, 11 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1342/2006 och 7 § sådan den lyder i lag 804/2008, som följer:

5 kap.

Läkemedelsersättningar

8 §

*Årlig självriskandel och rätt till
tilläggsersättning*

Om det sammanlagda beloppet av de ickersatta kostnader som utgör grunden för ersättning och som den försäkrade under ett och samma kalenderår har haft för sådana läkemedel, kliniska näringspreparat och salvbaser som ersätts den försäkrade enligt detta kapitel överstiger 672,70 euro (*årlig självriskandel*), har den försäkrade rätt till en tilläggsersättning för det överstigande beloppet. Tilläggsersättningen är 100 procent av det belopp som överstiger den läkemedelsspecifika självriskandelen på 1,50 euro.

7 kap.

Allmänna förutsättningar för erhållande av dagpenningsförmåner

1 §

*Rätt till dagpenningsförmån enligt
arbetsinkomst*

En försäkrad har rätt till sjukdagpenning

enligt arbetsinkomsterna, om hans eller hennes årsarbetsinkomster enligt 11 kap. 2 § eller uppskattade årsarbetsinkomster enligt 11 kap. 4 § uppgår till minst 1 264 euro. Dessutom ska den försäkrade uppfylla arbetsvillkoret enligt 8 kap. 3 §.

11 kap.

Beloppet av dagpenningsförmånerna

1 §

*Beloppet av dagpenningsförmånerna enligt
arbetsinkomst*

Dagpenningsförmånen är 70 procent av trehundradelen av en försäkrads vid beskattningen konstaterade årsarbetsinkomst, om denna inte överstiger 32 892 euro. På den överstigande delen upp till 50 606 euro är dagpenningsförmånens belopp 40 procent av trehundradelen av årsarbetsinkomsten och på den del som överstiger 50 606 euro 25 procent av trehundradelen av årsarbetsinkomsten.

Trots vad som bestäms i 1 mom. är

1) moderskapspennings belopp för de 56 första vardagarna 90 procent av trehundradelen av den försäkrades vid beskattningen konstaterade årsarbetsinkomst, om denna inte överstiger 50 606 euro; på den överstigande

delen är moderskapspenningens belopp 32,5 procent av trehundradelen av årsarbetsinkomsten,

2) beloppet av den föräldrapenning som betalas till modern för de 30 första vardagarna 75 procent av trehundradelen av den försäkrades vid beskattningen konstaterade årsarbetsinkomst, om denna inte överstiger 50 606 euro; på den överstigande delen är beloppet av den föräldrapenning som betalas till modern 32,5 procent av trehundradelen av årsarbetsinkomsten, och

3) beloppet av den föräldrapenning som betalas till fadern och faderskapspenningen för pappamånaden för de 30 första vardagarna som betalas till fadern 75 procent av trehundradelen av den försäkrades vid beskattningen konstaterade årsarbetsinkomst, om denna inte överstiger 50 606 euro; på den överstigande delen är beloppet av den föräldrapenning som betalas till fadern 32,5 procent av trehundradelen av årsarbetsinkomsten.

— — — — —

7 §

Sjuk- och föräldradagpenningens samt specialvårdspenningens minimibelopp

Minimibeloppet av sjuk- och föräldradagpenningen samt specialvårdspenningen är 22,04 euro per vardag. Detta belopp justeras på det sätt som bestäms i lagen om folkpensionsindex.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelserna i 11 kap. 7 § i denna lag träder i kraft den 1 mars 2011.

Beloppen i 7 kap. 1 § och 11 kap. 1 § i denna lag motsvarar värdet år 2010 för den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) och det belopp som gäller den årliga självriskandelen i 5 kap. 8 § 1 mom. i denna lag samt minimibeloppet av dagpenningen i 11 kap. 7 § motsvarar det poängtal för folkpensionsindexet enligt vilket de folkpensioner som betalades ut i januari 2010 har räknats ut.

Den första i 11 kap. 7 § avsedda förhöjningen enligt lagen om folkpensionsindex (456/2001) görs när lagen träder i kraft.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1143

L a g**om ändring av 35 och 37 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner**

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) 35 § och 37 § 1 mom. som följer:

35 §

Minimibeloppet av rehabiliteringspenning för yrkesinriktad rehabilitering och för unga

För att genomförandet av rehabilitering ska tryggas utgör rehabiliteringspenningens minimibelopp för yrkesinriktad rehabilitering och för unga 18,39 euro per vardag, om inte rehabiliteringsklienten med stöd av andra bestämmelser i denna lag har rätt till en större rehabiliteringspenning.

37 §

Partiell samordning av inkomster

Om en rehabiliteringsklient under utbildning som ordnats som yrkesinriktad rehabili-

tering eller under praktik i samband därmed har regelbundna arbetsinkomster, ska dessa inkomster dras av från den rehabiliteringspenning som betalas för samma tid, till den del de sammantaget i genomsnitt överstiger 551 euro i månaden. Vid samordningen ska inkomsterna terminsvis hänföras till den tid för vilken rehabiliteringspenning beviljas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Beloppet i 35 § i denna lag motsvarar det indextal enligt 98 § i lagen om pension för arbetstagare som fastställts för 2010 och beloppet i 37 § i denna lag motsvarar det poängtal enligt lagen om folkpensionsindex (456/2001) som fastställts för samma år.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1144

L a g

om ändring av 21 § i barnbidragslagen

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i barnbidragslagen (796/1992) 21 § som följer:

21 §

Indexbindning

De belopp som nämns i 7 § justeras på det sätt som bestäms i lagen om folkpensionsindex (456/2001).

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011.

Helsingfors den 17 december 2010

Beloppen i 7 § motsvarar det för 2010 fastställda poängtal som avses i lagen om folkpensionsindex.

Den första i 21 § avsedda förhöjningen enligt lagen om folkpensionsindex görs när lagen träder i kraft.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1145

L a g

om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) en ny 26 §, i stället för den 26 § som upphävts genom lag 693/2002, som följer:

26 §

Indexbindning

De belopp som anges i 4, 5 och 13 §, med undantag av inkomstgränserna enligt 5 § 3 mom., justeras på det sätt som bestäms i lagen om folkpensionsindex (456/2001).

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011.

Helsingfors den 17 december 2010

Beloppen i 4, 5 och 13 §, med undantag av inkomstgränserna enligt 5 § 3 mom., motsvarar det för 2010 fastställda poängtal som avses i lagen om folkpensionsindex.

Den första i 26 § avsedda förhöjningen enligt lagen om folkpensionsindex görs när lagen träder i kraft.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1146

Statsrådets förordning**om storleken på den avgift som ska betalas vid tillverkning och import av oinspelade ljud- och bildband och andra inspelningsmedier år 2011**

Utfärdad i Helsingfors den 16 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisnings- och kulturministeriet, föreskrivs med stöd av 26 a § 3 mom. i upphovsrättslagen av den 8 juli 1961 (404/1961), sådant det lyder i lag 663/2008:

1 §

Analoga inspelningsunderlag

Avgiften för analoga ljudband är 0,50 cent per varje påbörjad minut.

Avgiften för analoga bildband är 0,76 cent per varje påbörjad minut.

2 §

Digitala inspelningsunderlag

Avgiften för inspelbara CD-, DVD-, Blu-ray- och MiniDisc-skivor samt andra motsvarande inspelningsunderlag är

- 1) 0,20 euro om minnet inte överskrider 1 gigabyte,
- 2) 0,60 euro om minnet överskrider 1 gigabyte men inte 10 gigabyte,
- 3) 1,20 euro om minnet överskrider 10 gigabyte men inte 25 gigabyte,
- 4) 1,80 euro om minnet överskrider 25 gigabyte.

3 §

Digitala inspelningsmedier

Avgiften för inspelande televisioner, videospelare, mp3- eller motsvarande audio-spelare samt digitalboxar är

Helsingfors den 16 december 2010

Kultur- och idrottsminister *Stefan Wallin*

1) 4 euro om minnet inte överskrider 512 megabyte,

2) 7 euro om minnet överskrider 512 megabyte men inte 1 gigabyte,

3) 10 euro om minnet överskrider 1 gigabyte men inte 20 gigabyte,

4) 12 euro om minnet överskrider 20 gigabyte men inte 50 gigabyte,

5) 15 euro om minnet överskrider 50 gigabyte men inte 150 gigabyte,

6) 18 euro om minnet överskrider 150 gigabyte men inte 250 gigabyte,

7) 21 euro om minnet överskrider 250 gigabyte.

Avgiften för externa hårddiskar är

1) 5 euro om minnet inte underskrider 250 gigabyte och inte överskrider 950 gigabyte

2) 10 euro om minnet överskrider 950 gigabyte men inte 3 terabyte.

För navigatorer, mobiltelefoner, datorer, handdatorer och spelkonsoler uttas ingen avgift.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011 och gäller till och med den 31 december 2011.

Upphovsrättsråd Viveca Still

Nr 1147

Statsrådets förordning**om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor**

Utfärdad i Helsingfors den 16 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 c § i lagen av den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådan den lyder i lag 689/2001:

1 §

Till rehabilitering kan godkännas en person som behöver rehabilitering och

1) vars make har skadats eller insjuknat till följd av krigen 1939—1945 så att hans invaliditetsgrad enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) är minst 50 procent,

2) vars make som skadats eller insjuknat till följd av de förhållanden som avses i 1 punkten har dött år 1961 eller därefter, om makens invaliditetsgrad vid hans död har varit minst 40 procent,

3) vars make som skadats eller insjuknat till följd av de förhållanden som avses i 1 punkten har dött år 1961 eller därefter och som får full försörjningspension efter maken fastän den skadade eller insjuknade makens invaliditetsgrad inte har kunnat fastställas, samt

4) vars make har dött eller försvunnit till följd av krigen 1939—1945 och som får försörjningspension enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst.

En ytterligare förutsättning i 1 mom. 1 punkten är att makarna bor tillsammans. Intagning av en krigsinvalid för institutionsvård hindrar dock inte rehabilitering av maken.

En person som avses i 1 mom. 4 punkten och som på nytt har blivit berättigad till

försörjningspension när ett senare ingånget äktenskap blivit upplöst kan inte godkännas till rehabilitering.

2 §

En anstaltsrehabiliteringsperiod varar högst två veckor och en dagrehabiliteringsperiod högst 15 dagar.

Öppen rehabilitering kan omfatta en serie på högst 15 behandlingstillfällen. Kostnaderna för behandlingsserien får uppgå till högst 684 euro per rehabiliteringsklient, dock så att kostnaderna för öppen rehabilitering som ges i hemmet får uppgå till högst 1 026 euro per rehabiliteringsklient.

3 §

Statskontoret väljer på basis av ansökningar de personer som skall rehabiliteras. Till ansökan skall fogas ett läkarintyg som visar behovet av rehabilitering. Till en ansökan om öppen rehabilitering skall fogas en remiss eller en kopia av den.

Vid val av personer som skall rehabiliteras skall företräde ges sådana i 1 § 1 mom. 1 punkten avsedda personer vars makes invaliditetsgrad är 100 procent. Deras rehabilitering kan vid behov upprepas årligen.

4 §

Anstaltsrehabilitering och dagrehabilite-

ring ges på sådana rehabiliteringsanstalter som Statskontoret godkänt. Öppen rehabilitering kan ges av serviceproducenter och självständiga yrkesutövare som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990).

Statskontoret betalar kostnaderna för rehabiliteringen direkt till rehabiliteringsanstalterna, serviceproducenterna och de självständiga yrkesutövarna.

5 §

Utgifterna för rehabiliteringen ersätts inom

Helsingfors den 16 december 2010

Omsorgsminister *Paula Risikko*

ramen för det anslag som i statsbudgeten för år 2011 har reserverats för ändamålet under moment 33.50.53.

6 §

Statskontoret ger vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av denna förordning.

7 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011 och gäller till och med den 31 december 2011.

Regeringsråd Riitta Kuusisto

Nr 1148

Statsrådets förordning**om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän**

Utfärdad i Helsingfors den 16 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 c § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådant detta lagrum lyder i lag 689/2001:

1 §

Frontunderstöd kan på ansökan betalas enligt denna förordning

1) till en utländsk frontman i svåra ekonomiska omständigheter som är fast bosatt i Estland eller någon annanstans på det tidigare Sovjetunionens område och som frivilligt deltagit i Finlands krig, samt

2) till en frivillig frontman som är fast bosatt i Finland och som frivilligt deltagit i Finlands krig.

Med utländsk frontman avses den som har beviljats frontmannatecken för utlänningar enligt förordningen om frontmannatecken för utlänningar (418/1992) eller som uppfyller villkoren för beviljande av tecknet.

Till den som beviljats frontmannatecken enligt förordningen om frontmannatecken (772/1969) betalas dock inte frontunderstöd.

2 §

Frontunderstödet beviljas som engångsbetalning till ett belopp av 540 euro.

3 §

Utgifterna för frontunderstödet ersätts ur det anslag som i statsbudgeten under moment 33.50.54 reserverats för ändamålet.

4 §

Frontunderstödet beviljas av statskontoret enligt ansökan. Ansökan om bidraget skall lämnas in före utgången av år 2011.

5 §

Statskontoret meddelar vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av denna förordning.

6 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011 och gäller till och med den 31 december 2011.

Denna förordning tillämpas vid betalningen av understöd för 2011.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 16 december 2010

Omsorgsminister *Paula Risikko*Regeringsråd *Riitta Kuusisto*

**Arbets- och näringsministeriets förordning
om avgiftsbelagda prestationer av Centralen för turistfrämjande**

Utfärdad i Helsingfors den 15 december 2010

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) som följer:

1 §*Avgiftsbelagda företagsekonomiska
prestationer*

De övriga prestationer som avses i 7 § i lagen om grunderna för avgifter till staten och som Centralen för turistfrämjande prissätter på företagsekonomiska grunder är följande prestationer som utförs på beställning eller annars på uppdrag av någon:

1) sakkunnig-, konsult- och planeringstjänster,

2) användning av personalen för tjänsteuppdrag såsom utbildnings-, planerings- eller andra expertuppgifter utanför förvaltningen, med undantag av sådana fall där detta direkt stöder centralens avgiftsfria verksamhet,

3) tillhandahållande av verksamhetslokaler och anordningar samt ämbetsverksservice och kontorstjänster för utomstående, och

4) övriga tjänster som hör till centralens verksamhetsområde.

De prestationer som ska prissättas på företagsekonomiska grunder omfattar dessutom försäljningen av annonser i kampanjpublikationer samt sådana tjänster som centralen i

samband med samfinansierade mässor och kampanjer utför på beställning eller annars på uppdrag av någon som deltar i dessa evenemang.

2 §*Särskilda prestationer*

Om avgifter som tas ut för framtagning av uppgifter enligt 34 § 2 mom. samt för kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) beslutar centralen med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

3 §*Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011 och gäller till och med den 31 december 2013.

Denna förordning tillämpas på de prestationer som har beställts efter att denna förordning trätt i kraft.

Helsingfors den 15 december 2010

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*Överinspektör *Päivi Marttila*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1140—1149, 2 ark